

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/193/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011446
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011446.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Juraja Dziaka a JUDr. Ladislava Révesa, v konaní o žiadosti odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. septembra 2025 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 11.07.2025, sp. zn. 7PP/35/2025-28, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol („citácia“): „podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, § 66 ods. 2 Trestného zákona, sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 22.06.2022 sp. zn. 11T/14/2022, zamietajú.“

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 28-31 spisu.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť odsúdený A. B. č.l. 27 spisu. Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti č.l. 27 spisu.

Odsúdený prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil zahlásenú sťažnosť v rozsahu č.l. 34-36 spisu, v ktorej uviedol, že rozhodnutie okresného súdu považuje za nezákonné, nakoľko okresný súd sa nezaoberal sociálnymi podmienkami, tieto dostatočne neskúmal. Formálnu podmienku splnil preto v podanej sťažnosti sa zaoberal splnením materiálnych podmienok. Poukázal na to, že na verejnom zasadnutí pedagóg konkretizoval disciplinárne tresty, keď uviedol, že dva disciplinárne tresty, ktoré boli uložené v roku 2023 a v roku 2024 má zahladené. Nedopustil sa od uvedeného obdobia žiadneho nevhodného konania. Bola mu udelená ďalšia disciplinárna odmena a to 09.07.2025 za aktívny prístup k rozvoju osobnosti, za výsledky dosahované pri štúdiu na strednej škole. Zúčastňuje sa všetkých prác poriadaných v ústave a k spáchanej trestnej činnosti má kritický postoj. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku poukazuje za to, že prácu má zabezpečenú o čom predložil potvrdenie. Bývať bude s družkou a dvom maloletými deťmi, osobný kontakt udržiava ako i telefonický s rodičmi, deťmi ale aj družkou. Vyživovaciu povinnosť si plní. Je toho názoru, že má vytvorené všetky podmienky na vedenie riadneho života a to najmä vo vytvorení priaznivého sociálneho zázemia (práca, bývanie, rodina). Bezprostredne po prepustení sa môže bezproblémovo zaradiť do spoločnosti, pokračovať v resocializácii prostredníctvom dostatočného rodinného zázemia. Zároveň poukázal na to, že vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát. Je toho názoru, že doposiaľ vykonaný trest možno považovať za dostatočujúci pre naplnenie účelu trestu, tak ako to má na mysli ustanovenie § 34. Plnením svojich povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie. Predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti by mal súd podporiť uložením dlhšej skúšobnej doby, prípadne uložením dohľadu probačného a mediačného úradníka a uložením primeraných obmedzení a povinností. V závere navrhol, aby krajský súd napadnuté

uznesenie okresného súdu sp. zn. 7PP/35/2025 z dňa 11.07.2025 zrušil a vrátil na nové konanie a rozhodnutie, eventuálne sám rozhodol a vyhovel žiadosti a podmiennečne ho prepustil z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku a tak zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na 11. júla 2025, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné, aby vydal zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Následne okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých má za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálne podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú splnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a tiež skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkonu a preto by táto možnosť mala byť umožnená len odsúdenému u ktorého je riadny predpoklad, že uložený trest splnil svoj účel a bez potreby celkového výkonu tohto trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Súd preto musí skúmať všetky okolnosti svedčiace o možnosti prevýchovy odsúdeného.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd správne konštatoval, že odsúdený spĺňa len formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, teda vykonal pomernú časť uloženého trestu a to dňa 18.01.2025, avšak nespĺňa ani jednu materiálnu podmienku, nakoľko svojím správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie a tiež nemožno od neho bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tpo/2/2018 z 23.01.2018).

Vo vzťahu k posúdeniu materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody súd skúma, či u odsúdeného prišlo k polepšeniu, teda či u neho prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti ovplyvňujúci nádej, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v rámci čoho musí zväziť aj závažnosť a povahu trestných činov, ktorých sa výkon trestu týka.

Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé o sebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie náznakom skutočných zmien osobnosti odsúdeného (primerané rozhodnutie publikované v Zbierke pod č. R37/1973).

Materiálnu podmienku (druhú) možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je potrebné skúmať aj pri zohľadnení

okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení (primerané rozhodnutie publikované v Zbierke pod č. R5/1917).

Z ustálenej súdnej praxe teda vyplýva, že len dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody samé o sebe nemusí byť prejavom, že odsúdený sa polepšil pretože môže ísť len o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, prípadne ide o účelové konanie motivované výlučne snahou byť podmiennečne prepustený, ktoré po odpadnutí motivácie o dobrom správaní nedáva záruku, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody teda dôjde až vtedy, keď vykonané dokazovanie predstavuje spoľahlivý podklad pre záver, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti. Je odhodlaný viacej takto nekonať. Došlo u neho k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu z takéhoto trestu zjavne nestačí. Príazeň zákona v podobe možnosti podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je viazaná na pomerne prísne vyššie uvedené formálne aj materiálne podmienky. V prípade spoľahlivého zistenia preukázania ich splnenia môže (nemusí) byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody inak celý trest vykoná.

Vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné jeho správanie v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepseniu. Pozornosti krajského súdu neuniklo to, že síce správanie odsúdeného je aktuálne na požadovanej úrovni, avšak z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou je zrejmé, že takéto správanie nemal počas doposiaľ vykonaného trestu, nakoľko bol disciplinárne 3x potrestaný, ktoré v súčasnosti tresty má zo dňa 30.03.2023, 01.06.2023, 30.12.2024 zahladené. Odsúdený bol zaradený na oddiel diferenciacnou skupinou „C“ a to až do 24.04.2025. Z radov odsúdených nezastáva žiadnu funkciu. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne. Krajský súd súhlasí s názorom okresného súdu, že u odsúdeného k polepseniu nedošlo, pretože súd skúma a hodnotí celý priebeh výkonu trestu odňatia slobody a správanie odsúdeného také nebolo, pretože v minulosti ústavný poriadok porušoval. Zo strany odsúdeného ide len o formálne prispôsobenie sa výkonu trestu odňatia slobody, nie o skutočný prejav jeho polepsenia tak, ako to má na mysli citované ustanovenie § 66 Trestného zákona, z toho dôvodu je možné potom konštatovať, že odsúdený nespĺňa prvú materiálnu podmienku a to preukázanie snahy po polepsení počas výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky túto súd objasňuje komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiaceho z osobou odsúdeného, osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, tj. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

V zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Trestného zákona je treba zohľadniť aj povahu trestných činov pre ktoré je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. Krajský súd preto len zopakuje, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody za zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona pretože násillím donútil iného k iným sexuálnym praktikám a tento čin spáchal na chránenej osobe – dieťaťi. Krajský súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ 4x súdne trestaný a zdôrazňuje, že trestnej činnosti sa dopustil v krátkej dobe potom ako vykonal trest povinnej práce a zároveň potom ako bol vyhlásený rozsudkom Okresného súdu Galanta dňa 27.10.2021 sp. zn. 1T/103/2020 vo veci neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla (§216 osa.1, osa.2,c,d TZ) a prečinu krádeže (§ 212 ods.1aTZ). Recidíva odsúdeného nepochybne svedčí v prospech záveru, že predchádzajúce odsúdenia na odsúdeného zjavne požadovaný preventívny a resocializačný účinok nemali, keďže mu nezabránili v ďalšom páchaní trestnej činnosti. Opakované páchanie trestnej činnosti svedčí o negatívnom postoji odsúdeného k právnemu poriadku a k dodržiavaniu právnych noriem, ktorý nezmenil ani pod vplyvom skôr uložených trestov. Je nepochybné, že odsúdený mal možnosť preukázať snahu po vedení riadneho života, túto nevyužil a dopustil sa závažnejšej trestnej činnosti a to zločinu sexuálneho násillia. Prihliadnuc potom na povahu spáchaných činov ale aj trestnú činnosť odsúdeného a jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody ako aj skutočnosť, že resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CEA menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné, nie je možné od odsúdeného s rozumnou istotou očakávať, že tento v budúcnosti povedie riadny život. Ani skutočnosť, že odsúdený má družku, deti, teda rodinné zázemie a zabezpečenú prácu

nie sú dôvodom na konštatovanie, že v budúcnosti povedie riadny život, pretože tieto podmienky mal aj predtým ako sa dopustil trestnej činnosti za ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody.

K sťažnostným námietkam odsúdeného

Pokiaľ ide o námietky odsúdeného uplatnené v sťažnosti, k týmto krajský súd v prvom rade uvádza, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkonu a preto by táto možnosť mala byť umožnená len odsúdenému, u ktorého je reálny predpoklad, že uložený trest splnil svoj účel aj bez potreby celkového výkonu tohto trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Súd preto musí skúmať všetky okolnosti svedčiace o možnostiach prevýchovy odsúdeného, ako aj jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody.

Odsúdený v sťažnosti spochybňoval záver okresného súdu o nesplnení prvej materiálnej podmienky tým, že dva disciplinárne tresty uložené ešte v roku 2023 a jeden v roku 2021 má zahladené a od uvedeného obdobia sa nedopustil žiadneho nevhodného správania a dňa 09.07.2025 mu bola udelená ďalšia disciplinárna odmena, zúčastňuje sa všetkých prác poriadaných v ústave, k tomu krajský súd uvádza, že hoci sa správanie odsúdeného po jeho premiestení do diferenciacnej skupiny „C“ stabilizovalo a odsúdený bol zaradený opätovne do diferenciacnej skupiny „B“ a vytvoril si aj priestor na získanie ďalšej disciplinárnej odmeny, tak v tomto jeho správaní podľa názoru krajského súdu nie je možné vidieť skutočné polepšenie, ale odsúdený sa tým len formálne prispôbil podmienkam vo výkone trestu. Svedčí o tom aj celkovo nízky počet získaných disciplinárnych odmien. Hoci polepšenie odsúdeného sa neodvíja len od počtu disciplinárnych odmien, v tomto prípade možno konštatovať, že odsúdený nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Krajský súd uvádza, že správanie odsúdeného je od posledného disciplinárneho trestu a jeho umiestnenia v diferenciacnej skupine „C“ dňa 27.01.2025 bez disciplinárnych trestov, dokonca možno uviesť, že aktuálne je na požadovanej úrovni, avšak rozhodne nie je možné prehliadnuť predchádzajúce roky (2023 a 2024 kedy bol disciplinárne potrestaný a umiestnený do diferenciacnej skupiny „C“) kedy dochádzalo k opakovaným porušeniam poriadku. Krajský súd si preto nemôže osvojiť argumentáciu odsúdeného, podľa ktorého si vytvoril akýsi paušál dobrého správania sa, ktorý následne uplatnil po prípadoch porušovania ústavného poriadku, na ktoré sa pre potreby podmieneného prepustenia nebude prihliadať.

Krajský súd v celom rozsahu zdieľa názor okresného súdu, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je v súčasnosti možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ani s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami ako navrhol odsúdený v odôvodnení sťažnosti) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Krajský súd predmetný záver vyslovil po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov, teda nielen s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, ale primárne s poukazom na správanie sa odsúdeného počas pobytu vo výkone trestu, no zohľadnil tiež závažnosť spáchanej trestnej činnosti, za ktorú je vo výkone trestu, tiež výsledky kvalifikovaného prognózovacieho nástroja (Crime Risk Assessment), ktorý ustálil, že resocializačná prognóza sa u odsúdeného javí ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy.

Krajský súd zároveň dodáva, že okresný súd sa v napadnutom uznesení vysporiadal aj so sťažnostnou námietkou, že odsúdený má zabezpečené bývanie, podporu rodiny a vytvorené podmienky pre riadny život na slobode, keď na str.7 uviedol, že obavu z páchania trestnej činnosti nezmierňuje ani rodinné zázemie odsúdeného ani príslub zamestnania, nakoľko ani jeho predchádzajúce zamestnanie ho v minulosti neodradilo od opakovaného páchania trestnej činnosti a preto táto obava nie je v súčasnosti eliminovaná, s čím sa krajský súd plne stotožňuje.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Z vyššie uvedených dôvodov aj krajský súd má za to, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona, preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.